בְּתוֹךְ הַנַּחַל

דִּבּוּרִים נוֹרָאִים וְנִפְלָאִים, מְעוֹרְרִים, מְעִירִים וּמְחַזְּקִים לַעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חָכְמָה נִמְצָאִים, וּמִתּוֹךְ נַחַל קָדוֹשׁ זֶה נוֹבְעִים, לְהַחֲיוֹת נְפָשׁוֹת עַם יִשְׂרָאֵל הַצְּמֵאִים, שֶׁנִּשְׁמְעוּ עַל־יְדֵי הָאי״שׁ אֲשֶׁר עַל הָעֵדָה, כְּבוֹד קְדֻשַּׁת מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ, עֲטֶרֶת רֹאשֵׁנוּ, חִיּוּת נַפְשֵׁנוּ, רֹאשׁ חֲבוּרָתֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסְלֶב הָרַה״ג רַבִּי יִצְחָק שְׁמוּאֵל אַהֲרֹן לֶעזֶער שְׁלִיטַ״א

פָּרָשַׁת וַיִּשְׁלַח תשפ״ג

בֹּקֶר שַׁבַּת קֹדֶשׁ

בְּבֹקֶר שַׁבַּת קֹדֶשׁ פָּרָשַׁת וישלח תשפ״ג, דִּבֵּר מו״ר שְׁלִיטַ״א דִּבּוּרִים נוֹרָאִים וְנִפְלָאִים בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה א׳ מֵאַבֵּדַת בַּת מֶלֶךְ

פָּתַח וְאָמַר מו״ר שְׁלִיטַ״א: אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים בִּתְחִלַּת מַעֲשֶׂה א׳, וְרַבֵּנוּ זַ״ל הִתְחִיל ״מַעֲשֶׂה בְּמֶלֶךְ אֶחָד, שֶׁהָיוּ לוֹ שִׁשָּׁה בָּנִים וּבַת אַחַת. וְאוֹתָהּ הַבַּת הָיְתָה חֲשׁוּבָה בְּעֵינָיו מְאֹד, וְהָיָה מְחַבְּבָהּ בְּיוֹתֵר וְהָיָה מְשַׁעֲשֵׁעַ עִמָּהּ מְאֹד״ – אוֹתָהּ הַבַּת זֶה עִנְיָן שֶׁל תְּפִלָּה, שֶׁהִיא ׳בַּת מֶלֶךְ׳, כִּי ״מַלְכוּת – פֶּה״ (תִּקּוּנֵי זֹהַר יז.), וְזֶהוּ הַגּוֹרֵם שַׁעֲשׁוּעִים עֶלְיוֹנִים לְמַעְלָה.

כְּשֶׁרַבֵּנוּ זַ״ל דִּבֵּר מֵהָעִנְיָן שֶׁל ״לַעֲשׂוֹת מֵהַתּוֹרוֹת תְּפִלּוֹת״, אָמַר רַבֵּנוּ בְּזוֹ הַלָּשׁוֹן (לִקּוּטֵי מוֹהַר״ן, חֵלֶק ב, סִימָן כה): ״**וּבִפְרָט כְּשֶׁעוֹשֶׂה מִתּוֹרָה תְּפִלָּה, מִזֶּה נַעֲשִׂים שַׁעֲשׁוּעִים גְּדוֹלִים מְאֹד לְמַעְלָה**״; הֲרֵי אָנוּ מוֹצְאִים מַה שֶּׁרַבֵּנוּ זַ״ל מַזְכִּיר פֹּה בַּסִּפּוּר ״וְהָיָה מְשַׁעֲשֵׁעַ עִמָּהּ מְאֹד״, כִּי כְּשֶׁיְּהוּדִי יוֹשֵׁב וּמִתְבּוֹדֵד לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וּבִפְרָט כְּשֶׁעוֹשֶׂה מִתּוֹרָה תְּפִלָּה, הַיְנוּ כְּשֶׁלּוֹמֵד אוֹ שׁוֹמֵעַ אֵיזֶה דָּבָר בַּתּוֹרָה הוּא מִתְפַּלֵּל שֶׁיִּזְכֶּה לְקַיְּמוֹ וְכוּ׳, בָּזֶה הוּא גּוֹרֵם שַׁעֲשׁוּעִים גְּדוֹלִים מְאֹד לְמַעְלָה, שֶׁאֵין לָנוּ מֻשָּׂג כְּלָל וּכְלָל...

אָדָם שׁוֹמֵעַ זֹאת וְתוֹהֶה: וְכִי אֲנִי, עַתָּה בִּשְׁנַת תשפ״ג, פֹּה בָּזֶה הָעוֹלָם, גּוֹרֵם שַׁעֲשׁוּעִים לְמַעְלָה עַל

יְדֵי תְּפִלּוֹתַי? וְכִי תְּפִלּוֹתַי חֲשׁוּבוֹת בְּמַשֶּׁהוּ?... אֲבָל אִם יִזְכֶּה לְהַטּוֹת אֹזֶן וְלִשְׁמֹעַ דִּבְרֵי הַצַּדִּיק הוּא יָבִין שֶׁ'כֵּן'! אַתָּה יוֹשֵׁב וּמִתְפַּלֵּל לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְאֵינְךָ יוֹדֵעַ אֵילּוּ שַׁעֲשׁוּעִים נִפְלָאִים אַתָּה גּוֹרֵם לְמַעְלָה!

כָּל נְשָׁמָה וּנְשָׁמָה מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁיָּרְדָה לָזֶה הָעוֹלָם, יֵשׁ לָהּ תַּפְקִיד מְיֻחָד לְמַלְאוֹת וְלַעֲשׂוֹת כָּאן בָּזֶה הָעוֹלָם, וְיֵשׁ לָהּ מְיֻחָדוּת שֶׁאֵין בְּאַף נְשָׁמָה אַחֶרֶת! לְכָל אֶחָד יֵשׁ אֶת פְּנִימִיּוּת נְקֻדָּתוֹ שֶׁאֵין בְּאַחֵר כְּלָל וּכְלָל, וְעָלָיו לְהוֹצִיא זֹאת מִן הַכֹּחַ אֶל הַפֹּעַל בְּכָל הַכֹּחוֹת, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל כְּלָל מִכָּל הַמִּכְשׁוֹלִים הַנִּצָּבִים בְּדַרְכּוֹ!

מְסַפֵּר רַבֵּנוּ: **"פַּעַם אַחַת הָיָה מִתְוַעֵד עִמָּהּ בְּיַחַד בְּאֵיזֶה יוֹם וְנַעֲשָׂה בְּרֹגֶז עָלֶיהָ"**, שֶׁזֶּה עִנְיָן כְּלָל הַנִּסְיוֹנוֹת הַקָּשִׁים שֶׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם, שֶׁהוּא מַרְגִּישׁ בְּנַפְשׁוֹ עִנְיָן שֶׁל רֹגֶז, וְלֹא מֵבִין מַה זֶּה וְעַל מַה זֶּה, וְהוּא מִתְמַלֵּא בְּכָל מִינֵי בִּלְבּוּלִים וּסְפֵקוֹת מַדּוּעַ כָּךְ עוֹבֵר עָלָיו וְכוּ', אֲבָל עָלָיו לְהַחְדִּיר הֵיטֵב בְּדַעְתּוֹ שֶׁ'נִּסָּיוֹן' הוּא לָשׁוֹן שֶׁל הֲרָמָה וְהַגְבָּהָה, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב (יְשַׁעְיָהוּ סב, י) "הָרִימוּ נֵס", כָּל תַּכְלִית הַנִּסָּיוֹן הִיא לְהָרִים וּלְהַגְבִּיהַּ אֶת הָאָדָם, וְאִם תָּבִין זֹאת - תִּזְכֶּה לַעֲמֹד בַּנִּסָּיוֹן.

שֶׁזֶּהוּ כָּל עִנְיַן בְּרִיאַת הַנָּחָשׁ כְּבָר בִּתְחִלַּת הַבְּרִיאָה, שֶׁהוּא הֶעֱמִיד הַנִּסָּיוֹן לְאָדָם וְחַוָּה, כָּל זֶה לְהוֹרוֹת דְּכֵן הוּא אֵצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שֶׁעוֹבְרִים כָּל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת וּדְבָרִים קָשִׁים בַּחַיִּים, אֲבָל אִם אָדָם זוֹכֶה לָדַעַת מֵהַלִּמּוּד הַזֶּה, שֶׁכָּל תַּכְלִית הַנִּסָּיוֹן זֶה כְּדֵי שֶׁהוּא יַעֲמֹד בַּנִּסָּיוֹן וְעַל יְדֵי זֶה יָרוּם וְיִתְנַשֵּׂא יוֹתֵר, כָּל עִנְיַן הַנִּסָּיוֹן אֶצְלוֹ אַחֶרֶת לְגַמְרֵי, וְיַחְזִיק מַעֲמָד בְּכָל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו, אֲפִלּוּ אִם הוּא מַרְגִּישׁ מַמָּשׁ בְּחִינָה שֶׁרַבֵּנוּ מִיָּד מַמְשִׁיךְ וְאוֹמֵר: **וְנִזְרָקָה מִפִּיו דִּבּוּר: שֶׁהַ'לֹּא טוֹב' יִקַּח אוֹתָךְ** [רַבֵּנוּ אָמַר זֹאת בְּאִידִישׁ: **"דֶּער ניט גוּטֶער זָאל דִיךְ נֶעמֶען"**], הַיְנוּ שֶׁהוּא מַרְגִּישׁ מַמָּשׁ שֶׁנִּגְזָר עָלָיו לִהְיוֹת בְּ"לֹא טוֹב", אַף עַל פִּי כֵן הוּא מְנַסֶּה בְּכָל הַכֹּחוֹת לֹא לְהִשָּׁבֵר, וּמַחֲזִיק עַל עָמְדוֹ, בְּוַדַּאי יִרְאֶה אַחַר כָּךְ כַּמָּה הוֹעִיל לוֹ כָּל זֹאת כְּדֵי לְהִתְקַדֵּם וְלַעֲלוֹת.

[אַגַּב, בְּלָשׁוֹן רַבֵּנוּ זוֹ מוֹצְאִים אָנוּ מַעֲלַת הַשְּׁמִירָה עַל קְדֻשַּׁת הַלָּשׁוֹן, כִּי רַבֵּנוּ לֹא מַזְכִּיר "שֶׁהָרַע יִקַּח אוֹתְךָ", אֶלָּא "שֶׁהֲלֹא טוֹב יִקַּח אוֹתְךָ", שֶׁזֶּה עִנְיַן קְדֻשַּׁת הַדִּבּוּר, כִּי אָדָם צָרִיךְ שֶׁיִּהְיֶה לוֹ עֲדִינוּת בַּדִּבּוּר, קַל וָחֹמֶר שֶׁאָדָם מַכְרָח לִשְׁמֹר אֶת עַצְמוֹ מִקְּלָלוֹת, רַחֲמָנָא לִצְלָן, זֶה פָּשׁוּט, אֶלָּא אֲפִלּוּ אָדָם שֶׁכְּבָר זוֹכֶה לְדִבּוּרִים טוֹבִים, יִרְאֶה תָּמִיד לִשְׁמֹר עַל עֲדִינוּת הַדִּבּוּר, שֶׁדִּבּוּרוֹ יֶהֱא נָקִי מִכָּל אֵיזֶשֶׁהוּ שֵׁמֶץ שֶׁל דְּבָרִים שְׁלִילִיִּים, מִכָּל וָכֹל! וְזֹאת אָנוּ מוֹצְאִים אֵצֶל צַדִּיקִים, שֶׁכָּל דִּבּוּרֵיהֶם בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, וְגַם כְּשֶׁמְּבַקְּשִׁים אֵיזֶשֶׁהוּ עֵזֶר וְסִיּוּעַ מֵאָדָם אוֹמְרִים 'סְלִיחָה', 'מְחִילָה', 'אוּלַי', 'אֶפְשָׁר', וְלֹא בְּלָשׁוֹן שֶׁל פְּקֻדָּה וְצִוּוּי וְכוּ', כִּי זֶה עִנְיַן שֶׁל עֲדִינוּת בַּדִּבּוּר, שֶׁיִּהְיֶה נָקִי מִכָּל סוּג שְׁלִילִי לְגַמְרֵי, וְכִדְאִיתָא בְּדִבְרֵי חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים ג.): "לְעוֹלָם אַל יוֹצִיא אָדָם דָּבָר מְגֻנֶּה מִפִּיו, שֶׁהֲרֵי עִקֵּם הַכָּתוּב שְׁמוֹנָה אוֹתִיּוֹת וְלֹא הוֹצִיא דָּבָר מְגֻנֶּה מִפִּיו, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ז, ח) מִן הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵינֶנָּה טְהֹרָה".

וְזֹאת הָיְתָה דַּרְכָּם שֶׁל צַדִּיקִים תָּמִיד, שֶׁהִקְפִּידוּ עַל כָּךְ מְאֹד, וַאֲפִלּוּ בִּדְבָרִים שֶׁהֵם לְשׁוֹן בְּנֵי אָדָם, לְמָשָׁל: בִּמְקוֹם לוֹמַר 'בֵּית חוֹלִים' לוֹמַר 'בֵּית רְפוּאָה', מַדּוּעַ אַתָּה קוֹרֵא לְזֶה 'בֵּית חוֹלִים'? אוּלַי עַכְשָׁו כֻּלָּם נִתְרַפְּאוּ וְאֵין שָׁם שׁוּם חוֹלֶה?... מַדּוּעַ אַתָּה עוֹשֶׂה אֶת הַמָּקוֹם 'מָקוֹם שֶׁל חוֹלִים' אִם אֶפְשָׁר 'מָקוֹם שֶׁל רְפוּאָה'?...

וּבָזֶה מוּבָא בִּדְבְרֵי הָרַב הַקָּדוֹשׁ מִמּוּנְקַאטְשׁ זי"ע, שֶׁהִקְפִּיד בִּיהִי רָצוֹן עַל חוֹלֶה, לֹא לוֹמַר "בַּעֲבוּר הַחוֹלֶה פְּלוֹנִי", כִּי מַדּוּעַ לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ "חוֹלֶה"? אוּלַי בְּדִיּוּק עַתָּה הוּא הִבְרִיא?... לָכֵן הַנָּסָח שֶׁלּוֹ הוּא "רְפוּאָה שְׁלֵמָה לִפְלוֹנִי בֶּן פְּלוֹנִי" וְלֹא "לְחוֹלֶה פְּלוֹנִי", כִּי זֶה עִנְיַן שֶׁל קְדֻשַּׁת וַעֲדִינוּת הַדִּבּוּר.

וְכָךְ צָרִיךְ לִהְיוֹת גַּם בְּתוֹךְ הַבַּיִת; יֵשׁ הַחוֹשְׁבִים שֶׁאֵל הָאִשָּׁה מֻתָּר לְדַבֵּר אֵיךְ שֶׁהֵם רוֹצִים, בְּחֶשְׁבָּם שֶׁאֵין בָּזֶה שׁוּם בְּעָיָה... אַךְ בֶּאֱמֶת, אֶת עֲדִינוּת

הַדִּבּוּר **מְכָרְחִים** בְּתוֹךְ הַבַּיִת, לֹא לָתֵת פְּקֻדּוֹת וְכוּ', אֶלָּא הַכֹּל בַּעֲדִינוּת הַלָּשׁוֹן, וְאָז זוֹכִים לִשְׁלוֹם בַּיִת אֲמִתִּי, שֶׁיֵּשׁ דִּבּוּר נָקִי וְעָדִין בֵּין בְּנֵי הַזּוּג, וְשׁוֹרֶה הַשָּׁלוֹם הַנִּפְלָא].

בְּאוּר נוֹסַף בָּעִנְיָן שֶׁל **"לֹא טוֹב"** שֶׁמָּזְכָּר פֹּה בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ, הוּא לְעוֹרֵר אֶת הָאָדָם עַל זְרִיזוּת חֲתֻנָּתוֹ, כִּי הֲרֵי אֶת הַלָּשׁוֹן "לֹא טוֹב" מָצִינוּ גַּבֵּי שִׁדּוּךְ, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב, יח): "לֹא טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ", וְלָכֵן אִיתָא בְּדִבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְבָמוֹת סב:): "הַשָּׁרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שָׁרוּי בְּלֹא טוֹבָה", כִּי עַל יְדֵי שֶׁאָדָם זוֹכֶה לְהִתְחַתֵּן בִּקְדֻשָּׁה וְטָהֳרָה, זוֹכֶה שֶׁיֵּשׁ לוֹ פַּת בְּסַלּוֹ, וְכָךְ הוּא שָׁמוּר מִן הַחֵטְא, וְזוֹכֶה לְ'טוֹב' אֲמִתִּי, כִּי הוּא הוֹצִיא אֶת הַ'לֹּא' מִן הַ'לֹּא טוֹב', וּמִמֵּילָא נִשְׁאַר רַק 'טוֹב', וְאֵיךְ זוֹכֶה לְהוֹצִיא אֶת הַ'לֹּא'? עַל יְדֵי שֶׁזּוֹכֶה לְהַגִּיעַ לִבְחִינָה שֶׁל "לֹא", שֶׁהוּא מְבַטֵּל אֶת עַצְמוֹ, הוּא כְּאַיִן מַמָּשׁ, אִם כֵּן נִמְשָׁךְ הַ'לֹּא' מִן הַ'לֹּא טוֹב', וְנִשְׁאַר רַק 'טוֹב' שָׁלֵם.

וְזֶהוּ לְמוּד נִפְלָא לֶחָתָן שֶׁעַתָּה עוֹמֵד לְהִתְחַתֵּן וּלְהָקִים בַּיִת נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל[א], כִּי הַגְּמָרָא בִּבְרָכוֹת מַזְכִּירָה אֶת בִּ' הַפְּסוּקִים שֶׁלִּכְאוֹרָה סוֹתְרִים: כָּתוּב אֶחָד אוֹמֵר (מִשְׁלֵי יח, כב) **"מָצָא אִשָּׁה מָצָא טוֹב"**, וְכָתוּב אַחַר אוֹמֵר (קֹהֶלֶת ז, כו) **"וּמוֹצֵא אֲנִי מַר מִמָּוֶת אֶת הָאִשָּׁה"**, מָה הַפֵּרוּשׁ? הָאִשָּׁה זֶה "טוֹב" אוֹ "מַר מִמָּוֶת"?

עַל פִּי הַנַּ"ל מוּבָן מְאֹד: **"מָצָא אִשָּׁה"** – כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה לָדַעַת שֶׁאִשְׁתּוֹ זוֹ הַמְּצִיאָה שֶׁזָּכָה בָּהּ מִן הַשָּׁמַיִם, וְהוּא מוֹצֵא בְּכָל הָעִנְיָנִים אֶת אִשְׁתּוֹ, וְנוֹתֵן לָהּ כָּל מַה שֶּׁצְּרִיכָה וְכוּ', אֲזַי בְּוַדַּאי **"מָצָא טוֹב"**, אוּלָם אִם **"וּמוֹצֵא אֲנִי"** – אָדָם מוֹצֵא רַק אֶת הַ"אֲנִי", אֲנִי וְאַפְסִי, מְחַפֵּשׂ רַק אֶת טוֹבַת עַצְמוֹ, לֹא אִכְפַּת לוֹ כְּלָל מֵאִשְׁתּוֹ, הוּא שׁוֹכֵחַ שֶׁיֵּשׁ עוֹד "אֲנִי" שְׁנִיָּה בַּבַּיִת... הוּא רַק חוֹשֵׁב מֵ"אֲנִי" שֶׁלּוֹ, אֲזַי זֶה "מַר מִמָּוֶת"

א. בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ הָיָה חָתָן, וְדַרְכּוֹ שֶׁל מוֹ"ר שְׁלִיטָ"א לְקַשֵּׁר עִנְיְנֵי אֲמִירַת הַתּוֹרוֹת אֶל הַמְּאֹרָע, וּכְשֶׁיֵּשׁ חֲתָנִים מַכְנִיס בְּתוֹךְ דִּבְרֵי תּוֹרָתוֹ הַקְּדָמוֹת נִפְלָאוֹת שֶׁל שָׁלוֹם בַּיִת וְכוּ'.

רַחֲמָנָא לִצְלָן... כִּי אֶחָד שֶׁלֹּא זוֹכֶה לַבְּטוּל הַנַּ"ל, אֶלָּא רַק מְחַפֵּשׂ 'אֲנִי', 'אֲנִי', 'אֲנִי', אֲזַי זֶה "מַר מִמָּוֶת", ה' יַצִּילֵנוּ.

וְזֶה עִנְיַן בְּרִית מִילָה שֶׁעוֹשִׂין לַתִּינוֹק[ב], שֶׁמְּסִירִין מִמֶּנּוּ אֶת הַ"לֹא טוֹב" הַזֶּה, מְסִירִים מֵעָלָיו אֶת הָעָרְלָה, וְהוּא זוֹכֶה לַעֲלוֹת לְ"טוֹב" אֲמִתִּי - זוֹכֶה לִקְדֻשָּׁה אֲמִתִּית.

וְלִכְאוֹרָה מַדּוּעַ בֶּאֱמֶת תִּינוֹק נוֹלָד עִם עָרְלָה וּצְרִיכִים לַהֲסִירָהּ? שֶׁהָיָה נוֹלָד כְּבָר מָהוּל, מוּכָן וּמְזֻמָּן...

לְמוּד נָחוּץ מְאֹד יֵשׁ כָּאן: **אָדָם לֹא נוֹלָד מֻשְׁלָם!** תָּמִיד יֵשׁ חִסָּרוֹן, יֵשׁ עָרְלָה, וּצְרִיכִים לַעֲשׂוֹת פְּעֻלָּה כְּדֵי לַהֲסִירָהּ, לְהוֹרוֹת שֶׁאֵין מֻשְׁלָם בְּזֶה הָעוֹלָם! אָדָם נוֹלָד עִם חִסָּרוֹן, וְעָלָיו לַעֲמֹל בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּדֵי לִזְכּוֹת סוֹף כָּל סוֹף לִדְבָרִים יָפִים מְאֹד... [וְכַמּוּבָא זֹאת בַּמִּדְרָשׁ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה יא, ו): **"פִּילוֹסוֹפוֹס אֶחָד שָׁאַל אֶת רַבִּי הוֹשַׁעְיָה, אָמַר לוֹ אִם חֲבִיבָה הִיא הַמִּילָה, מִפְּנֵי מָה לֹא נִתְּנָה לְאָדָם הָרִאשׁוֹן?"** עָנָה לוֹ רַבִּי הוֹשַׁעְיָה: **"כָּל מַה שֶּׁנִּבְרָא בְּשִׁשֶּׁת יְמֵי בְרֵאשִׁית צְרִיכִין עֲשִׂיָּה, כְּגוֹן הַחַרְדָּל צָרִיךְ לְמִתּוֹק, הַתּוּרְמוּסִים צָרִיךְ לְמִתּוֹק, הַחִטִּין צְרִיכִין לְהִטָּחֵן, אֲפִלּוּ אָדָם צָרִיךְ תִּקּוּן"**; עַיֵּן שָׁם].

מַמְשִׁיךְ רַבֵּנוּ וּמְסַפֵּר: **"בַּלַּיְלָה הָלְכָה לְחַדְרָהּ, וּבַבֹּקֶר לֹא יָדְעוּ הֵיכָן הִיא. וְהָיָה אָבִיהָ מְצַעֵר מְאֹד וְהָלַךְ לְבַקְּשָׁהּ אָנָה וָאָנָה"**, כִּי עוֹבְרִים עַל בְּנֵי אָדָם כָּל מִינֵי קְשָׁיִים בַּחַיִּים, צָרוֹת וְיִסּוּרִים שׁוֹנִים וּמְשֻׁנִּים, שֶׁזֶּה מַה שֶּׁמְּסַפֵּר פֹּה רַבֵּנוּ, וּמְלַמְּדֵנוּ רַבֵּנוּ שֶׁאַף עַל פִּי שֶׁעוֹבֵר מַה שֶּׁעוֹבֵר - צְרִיכִים לְהַחֲזִיק חָזָק, כִּי זוֹ מִלְחָמָה וּצְרִיכִים לִכְבֹּשׁ אֶת הַמִּלְחָמָה.

שֶׁזֹּאת אָנוּ מוֹצְאִים בְּפָרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ, שֶׁיַּעֲקֹב אָבִינוּ מוּכָן לִקְרַאת הַמִּלְחָמָה עִם עֵשָׂו הָרָשָׁע, וּמָה הוּא עוֹשֶׂה? אוֹחֵז אֶת חֶרֶב הַתְּפִלָּה! וּכְמוֹ שֶׁאוֹמֶרֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁיַּעֲקֹב אָבִינוּ נֶעֱמַד וּמְבַקֵּשׁ: "הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו" -

---

ב. קֹדֶם הַקִּדּוּשׁ הָיָה בְּרִית מִילָה שֶׁל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכַנַּ"ל שֶׁמְּקַשֵּׁר כָּל דְּבָרָיו הַקְּדוֹשִׁים אֶל הַמְּאֹרָע.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תַּצִּיל אוֹתִי מֵעֲשָׂו הָרָשָׁע שֶׁרוֹצֶה לַהֲמִיתֵנִי, רוֹצֶה לְהַפִּיל אוֹתִי לְגַמְרֵי, הַצִּילֵנִי נָא מִמֶּנּוּ! 'נָא' זֶה לְשׁוֹן בַּקָּשָׁה וּתְפִלָּה, וְזֶהוּ "הַצִּילֵנִי נָא" – בְּקֵשׁ וְהִתְחַנֵּן עַל זֶה!

וּמַמְשִׁיךְ: **"כִּי יָרֵא אָנֹכִי אֹתוֹ פֶּן יָבוֹא וְהִכַּנִי אֵם עַל בָּנִים"** – 'אֵם עַל בָּנִים' זֶה עִנְיָן שֶׁל תְּפִלָּה, וּכְמוֹ שֶׁאוֹמֵר רַבֵּנוּ (לִקּוּטֵי מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א, סִימָן עח): **"אֵם הַבָּנִים" הַיְנוּ כְּמוֹ שֶׁהָאֵם הוֹלֶכֶת תָּמִיד עִם בָּנֶיהָ, וְאֵינָהּ שׁוֹכַחַת אוֹתָם, כֵּן הַדִּבּוּר, שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁכִינָה, הוֹלֶכֶת עִם הָאָדָם** – אֲמָא אַף פַּעַם לֹא תַּשְׁאִיר אֶת הַתִּינוֹק שֶׁלָּהּ לְבַדּוֹ... הִיא תָּמִיד אִתּוֹ! כָּךְ הוּא הַדִּבּוּר שֶׁל הָאָדָם, נִמְצָא עִמּוֹ תָּמִיד, בְּכָל מַהֲלָכָיו, בְּכָל עֵת וְרֶגַע, תָּמִיד יֵשׁ לְךָ אֶת הַפֶּה שֶׁלְּךָ שֶׁנִּמְצָא אִתְּךָ, וְאֶת זֶה רוֹצֶה עֵשָׂו הָרָשָׁע לְקַח מִמְּךָ, הַיְנוּ לְהַחְלִישׁ אוֹתְךָ מִזֶּה, שֶׁתִּתְרַשֵּׁל מִתְּפִלָּה, וְזֶה מַה שֶּׁיַּעֲקֹב אָבִינוּ מִתְחַנֵּן עַתָּה שֶׁיַּצִּילוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מֵעֵשָׂו הָרָשָׁע **"פֶּן יָבוֹא וְהִכַּנִי אֵם עַל בָּנִים"** – שַׁמָּא יִקַּח מִמֶּנִּי חָלִילָה וְחַס אֶת הַדִּבּוּר הַקָּדוֹשׁ!

וְזֶהוּ לְמוּדוֹ הַנִּפְלָא שֶׁל רַבֵּנוּ, שֶׁמְּזַכִּנוּ לְכָל הַטּוֹב הַזֶּה; רַבֵּנוּ אָמַר (חַיֵּי מוֹהַר"ן, סִימָן שנד): **"כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁיִּהְיֶה עֵת, בְּעֵת שֶׁיִּהְיֶה הָאָדָם מֻנָּח עַל הָאָרֶץ עִם רַגְלָיו אֶל הַדֶּלֶת, אָז יִסְתַּכֵּל עַל עַצְמוֹ הֵיטֵב וְיִתְחָרֵט מְאֹד מְאֹד עַל שֶׁלֹּא זָכָה לְהִתְקָרֵב אֵלַי, אוֹ שֶׁלֹּא קִיֵּם אֶת דְּבָרַי, כִּי אָז יֵדְעוּ שֶׁאִם הָיוּ מְקָרְבִים אֵלַי וּמְקַיְּמִים אֶת דְּבָרַי, לֹא הָיָה שׁוּם דַּרְגָּא בָּעוֹלָם שֶׁלֹּא הָיִיתִי מְבִיאָם לְאוֹתָהּ הַמַּדְרֵגָה"**; נְקֻדָּה לַהֲבָנָה: רַבֵּנוּ לֹא הָיָה אוֹמֵר סְתָם "מְלִיצוֹת" שׁוֹנוֹת, אִם רַבֵּנוּ אָמַר מַשֶּׁהוּ – כָּךְ הוּא, לְלֹא שׁוּם נְטִיּוֹת וּסְפֵקוֹת, יִקֹּב הַדִּין אֶת הָהָר! וְאִם רַבֵּנוּ אָמַר כָּזֹאת שִׂיחָה **"לֹא הָיָה שׁוּם דַּרְגָּא בָּעוֹלָם שֶׁלֹּא הָיִיתִי מְבִיאָם לְאוֹתָהּ הַמַּדְרֵגָה"**, בְּוַדַּאי כֵּן הוּא, אִם כֵּן כַּמָּה עָלֵינוּ לְהִתְעוֹרֵר וּלְהִתְחַדֵּשׁ בַּעֲבוֹדָתֵנוּ, שֶׁנִּזְכֶּה בֶּאֱמֶת לְמַה שֶּׁרַבֵּנוּ רוֹצֶה לַהֲבִיאֵנוּ...

עוֹד שִׂיחָה יֵשׁ מֵרַבֵּנוּ (שָׁם, סִימָן שב): **"שָׁמַעְתִּי בִּשְׁמוֹ שֶׁאָמַר, שֶׁכָּל אֶחָד**

מֵאֲנָשָׁיו בְּוַדַּאי יִזְכֶּה בַּסּוֹף לָבוֹא בְּזֶה הָעוֹלָם לְמַה שֶׁצָּרִיךְ. וְאָמַר: שֶׁאֵין הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לִי זֹאת חַס וְשָׁלוֹם בְּשׁוּם אֹפֶן, לְקַח מִמֶּנִּי אֵיזֶה אִישׁ מֵאֲנָשַׁי בָּאֶמְצַע. כְּלוֹמַר, רַק כָּל אֶחָד בְּוַדַּאי יִחְיֶה וְיַאֲרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים, וְיִתְיַגֵּעַ וְיַחְתֹּר חֲתִירָה אַחַר חֲתִירָה, עַד אֲשֶׁר יִזְכֶּה לָבוֹא לְעִנְיָנוֹ וּלְמַדְרֵגָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁהוּא צָרִיךְ לָבוֹא בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בִּשְׁבִיל זֶה נִבְרָא"; זוֹ שִׂיחָה קְצָת 'חֲרִיפָה', אֲבָל כָּךְ אָמַר רַבֵּנוּ! וְהַתַּפְקִיד שֶׁלָּנוּ הוּא לְצַיֵּת אֶת רַבֵּנוּ בִּתְמִימוּת וּפְשִׁיטוּת!

לִהְיוֹת חָסִיד בְּרֶסְלֶב זֶה לֹא שֶׁיֵּשׁ עַל הָאָדָם תָּוִית 'בְּרֶסְלֶבֶר חָסִיד' וְכוּ', אֶלָּא כְּדֵי לִהְיוֹת "חָסִיד בְּרֶסְלֶב" צְרִיכִים לְצַיֵּת אֶת רַבֵּנוּ! יָכוֹל לִהְיוֹת אֲפִלּוּ שֶׁאָדָם בָּא גַּם כֵּן לְאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, זוֹ מַעֲלָה נִשְׂגָּבָה עַד מְאֹד, אֲבָל כְּדֵי לִהְיוֹת חָסִיד בְּרֶסְלֶב צְרִיכִים לְצַיֵּת אֶת רַבֵּנוּ בִּתְמִימוּת וּפְשִׁיטוּת, וְכָךְ זוֹכִים סוֹף כָּל סוֹף לִדְבָרִים יָפִים בְּזֶה הָעוֹלָם.

יְזַכֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁנִּזְכֶּה לִהְיוֹת מְקֻרָבִים אֲמִתִּיִּים לְרַבֵּנוּ, וּלְצַיֵּת לְכָל דְּבָרָיו, וְנַמְשִׁיךְ עַל עַצְמֵנוּ כָּל הַיְשׁוּעוֹת בְּכָלָל וּבִפְרָט!

***

תהלה לאל, הספר "דרכי איש" ח"א עומד קודם ההדפסה

רבים כבר זכו ליטול חלק בהוצאת ספרו של הצדיק

ניתן להקדיש לרפואה/הצלחה או להבדיל – לעילוי נשמה

ניתן לכתוב למייל בתחתית העמוד

"ועל ידי הפצת אור רבינו, נביא את משיח צדקנו!"...

****

לכל ענייני הגיליון:

s0584563404@gmail.com